
RECORD DE NÚRIA TERÉS I BONET (1962-2016)

«Per què Jesús no tenia por? Penso que Jesús em pot ajudar. Perquè Jesús, quan podia haver tingut molta por, el que feia era confiar en el Pare. Confiar en l'amor infinit, l'amor que ho embolica tot, l'amor que ho pot tot.» Quan llegeixo aquestes paraules de la Núria, que van ser llegides en la missa d'acció de gràcies per la seva vida a Sant Daniel, hi puc veure el llarg camí que va recórrer des que molts la vam conèixer quan érem estudiants al MUEC de Catalunya i les Illes. Un camí que va fer al costat del seu marit, l'Albert Quintana (amb qui he parlat per preparar aquest breu record) que em diu que «el que va vertebrar de debò la fe de la Núria va ser l'Estudi d'Evangelí. La fascinava la persona de Jesús, n'estava enamorada. Només fer un cop d'ull a la seva llibreta d'Estudis d'Evangelí i aquesta vinculació sorgeix pertot arreu. Per a ella Jesús sempre era nou i més radical. Buscava viure la radicalitat de la fe. I cercava una espiritualitat per ser viscuda en el segle XXI.»

Aquesta recerca va dur Núria Terés a viure la fe en Jesús des dels pobres i senzills: volia compartir la fe des de la seva mirada. Un enfilall d'experiències en donen raó: inserció als barris i a les catequesis familiars de les comunitats de Vila-roja (barri obrer i gitano de Girona) i després a la Parròquia de Santa Eugènia (barri obrer i d'immigració), consiliària de la JOC, secretariat de Pastoral Obrera de Girona i membre de la família del Pradó. Si la vida és un pelegrinatge cap al Regne de Déu, quines són les condicions per entrar-hi? Que baixin del seu tron els poderosos i hi pugin les persones humils.

Va ser una alegria compartir amb la Núria el consell de redacció de «Qüestions de Vida Cristiana». Li vaig trucar quan vam rebre els articles de Gustavo Gutiérrez, i com n'estava de contenta! Perquè ens recordava de quina teologia havíem begut i, encara més, perquè el primer que ens va enviar era sobre el diàleg interreligiós. La Núria s'havia dedicat a l'acolliment de famílies marroquines i d'origen subsaharià, com a educadora s'havia dedicat a l'aprenentatge i a la socialització de les alumnes de famílies immigrades. Fruit d'aquest

compromís seu amb la immigració, abans que «en comú» fos un terme habitual a les pàgines de política dels diaris, «Qüestions» va dedicar un número a *L'espai comú*, i la Núria en va organitzar la presentació a Girona, apadrinats per la fundació Àkan.

La Núria creia en una Església més evangèlica, senzilla, desclericalitzada. Reivindicava el paper protagonista dels laics i especialment de la dona a l'Església. Donava molta importància a viure la fe en comunitat, en petita comunitat. Una Església «sab» que es barreja i es dissol en el si de la societat, una Església que serveix. Ella va viure aquest servei des de l'educació, com a professora de secundària durant més de vint anys, molts d'ells com a tutora a l'Hospital de Dia per a Adolescents amb Trastorns Mentals de Santa Caterina de Salt. Arrelat en aquesta experiència, el seu compromís polític la va dur a ser regidora d'Educació i Cooperació per ICV-EUiA a l'Ajuntament de Girona: un primer mandat des del govern (2007-2011), el segon a l'oposició (2011-2015). En aquest període va entrar al nostre consell de redacció, i la seva contribució va fer ben visibles, per exemple, els temes educatius vinculats al moviment dels Indignats o a la compassió.

A la política, l'educació i l'Església, el servei de la Núria sempre va ser centrat en les persones, des de la iniciació als moviments passant per l'acolliment de parelles i per moltes iniciatives de tipus social i pel seu àmbit professional d'acompanyament de joves amb trastorns de salut mental. La veig amb l'Albert i els quatre fills al voltant, dient: «Confiar, tenir fe, una confiança plena en la bondat de les persones, que tothom té una dimensió amorosa, que aquest amor ho pot tot. Jo vull confiar més, fer com va fer Jesús, que en els moments de màxim conflicte va confiar tant que es va posar en mans del Pare-Amor.»

CARLES TORNER

Director de «Qüestions de Vida Cristiana» (2011-2014)